

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 28 april 2022 *

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	3
WTO:s regelverk	3
Unionsrätt	4
Bakgrund till tvisten	6
Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen	7
Parternas yrkanden vid domstolen	7
Prövning av överklagandet	8
Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.3 i grundförordningen	8
Parternas argument	8
– Den första delgrunden	8
– Den andra delgrunden	10
Domstolens bedömning	10
Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.5 i grundförordningen	14
Parternas argument	14
Domstolens bedömning	15
Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 2.2 i grundförordningen	17
Parternas argument	17
Domstolens bedömning	17

* Rättegångsspråk: engelska.

Rättegångskostnader 24

”Överklagande – Dumpning – Genomförandeförordning (EU) 2015/1429 – Import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan – Slutgiltig antidumpningstull – Förordning (EG) nr 1225/2009 – Artikel 2 – Beräkningen av normalvärdet – Beräkningen av produktionskostnaden – Produktionsförluster – Avräkning för värdet på återvunnit stål medges inte – Fastställande av normalvärdet på grundval av försäljningen av en likadan produkt avsedd för förbrukning på exportlandets hemmamarknad – Ingår inte i beräkningen av normalvärdet för försäljningen på exportlandets hemmamarknad när denna avser produkter som är avsedda för export”

I mål C-79/20 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 14 februari 2020,

Yieh United Steel Corp., Kaohsiung City (Taiwan), företrätt av D. Luff, avocat,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska kommissionen, inledningsvis företräd av J.-F. Brakeland, M. França och A. Demeneix, därefter av J.-F. Brakeland och G. Luengo, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

Eurofer, Association européenne de l’acier, ASBL, Luxemburg (Luxemburg), företräd av J. Killick och G. Forwood, avocats, samt av G. Papaconstantinou, dikigoros,

intervenient i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Prechal (referent), samt domarna J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl och M.L. Arastey Sahún,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 11 november 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Yieh United Steel Corp. (nedan kallat Yieh) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 3 december 2019, Yieh United Steel/kommissionen (T-607/15, EU:T:2019:831) (nedan kallad den överklagade domen), genom vilken tribunalen ogillade Yiehs talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1429 av den 26 augusti 2015 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 224, 2015, s. 10) (nedan kallad den omtvistade förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

WTO:s regelverk

- 2 Genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3), godkände Europeiska unionens råd avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994, samt de avtal som återges i bilagorna 1–3 till detta avtal, däribland avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet).
- 3 I artikel 2 i antidumpningsavtalet, som har rubriken ”Fastställande av dumping”, föreskrivs följande:

”2.1 I detta avtal skall en vara anses dumpad, dvs. införd på ett annat lands marknad till lägre pris än dess normala värde, om exportpriset för varan när den exporteras från ett land till ett annat är lägre än det jämförbara pris som en vara av samma slag betingar i den normala handeln när den är avsedd för konsumtion i exportlandet.

2.2 När försäljning av en vara av samma slag inte förekommer i den normala handeln på exportlandets ... hemmamarknad, eller när sådan försäljning på grund av särskilda marknadsförhållanden eller volymmässigt liten försäljning på hemmamarknaden inte medger en riktig jämförelse, skall dumpningsmarginalen fastställas antingen genom en jämförelse med jämförbart exportpris på en vara av samma slag till lämpligt tredjeland under förutsättning att detta pris är representativt, eller med tillverkningskostnaden i ursprungslandet plus skäligt tillägg för administrations-, försäljnings- och andra allmänna kostnader samt för vinst.

2.2.1 Försäljningar av en vara av samma slag på exportlandets hemmamarknad eller försäljningar till tredje land till priser under tillverkningskostnaden per enhet (fasta och rörliga) inklusive administrations-, försäljnings-, och andra allmänna kostnader kan av prisskäl behandlas som om de inte förekommer i den normala handeln och får lämnas utan avseende när normalvärdet fastställs under förutsättning att myndigheterna ... fastställer att sådana försäljningar har skett under en längre tidsperiod ..., i betydande omfattning ... och till priser som innebär att full kostnadstäckning inte nås inom rimlig tid. Om de priser som ligger under enhetskostnaderna vid tidpunkten för försäljningen är högre än det vägda medelvärdet för enhetskostnaderna för hela undersökningsperioden, skall sådana priser anses innebära att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

2.2.1.1 Vid tillämpning av punkt 2, skall kostnaderna som regel beräknas på grundval av exportörens eller tillverkarens bokförda kostnader, under förutsättning att dessa kostnader är bokförda i enlighet med exportlandets allmänt erkända bokföringsprinciper och på ett rimligt sätt motsvarar tillverknings- och försäljningskostnader för den undersökta varan. ...

...”

Unionsrätt

4 De bestämmelser om Europeiska unionens tillämpning av antidumpningsåtgärder som var i kraft vid tiden för antagandet av den omtvistade förordningen återfanns i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 765/2012 av den 13 juni 2012 (EUT L 237, 2012, s. 1) (nedan kallad grundförordningen).

5 I artikel 1.1 och 1.2 i grundförordningen föreskrevs följande:

”1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom unionen vållar skada.

2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.”

6 Artikel 2 i grundförordningen, med rubriken ”Fastställande av dumpning”, har följande lydelse:

”A. Normalvärde

1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel.

...

2. Normalvärdet ska i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, om försäljningsvolymen utgör minst 5 % av försäljningsvolymen till gemenskapen av produkten i fråga. ...

3. Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, ska normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredjeland, förutsatt att dessa priser är representativa.

En särskild marknadssituation för den berörda produkten kan anses förekomma på det sätt som avses i första stycket bl.a. när priserna är onaturligt låga, när det förekommer omfattande byteshandel eller när icke-kommersiella förädlingsförfaranden förekommer.

4. Försäljning av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad eller export till tredjeland till priser under summan av tillverkningskostnader per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader får på grund av priset anses icke utgöra normal handel och får vid fastställandet av normalvärdet förbigås endast om det fastställs att sådan försäljning äger rum i betydande mängder under en längre tid och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

...

5. Kostnaderna ska normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.

Om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, ska dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.

Bevis som framläggs för kostnadsfördelning ska beaktas, under förutsättning att det kan visas att en sådan fördelning använts tidigare. I avsaknad av en lämpligare metod ska kostnaderna i första hand fördelas på grundval av omsättningen. Kostnader ska på ett lämpligt sätt justeras för extraordinära kostnader som gynnar framtida och/eller pågående tillverkning om dessa inte redan återspeglas i kostnadsfördelningen enligt detta stycke.

...”

7 Artikel 6 i grundförordningen har rubriken ”Undersökningen”. I punkt 8 i den artikeln föreskrivs följande:

”Utom under de omständigheter som avses i artikel 18 ska i görligaste mån riktigheten undersökas i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas.”

8 I artikel 10 i grundförordningen, som har rubriken ”Retroaktiv verkan”, föreskrivs följande i punkt 4:

”Produkter som införts för konsumtion högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas men inte innan undersökningen inleddes, kan beläggas med en slutgiltig antidumpningstull under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 14.5, att [Europeiska] kommissionen har givit de berörda importörerna tillfälle att yttra sig och det har konstaterats att

a) produkten i fråga under en längre tid har dumpats, eller att importören var eller borde ha varit medveten om dumpningens omfattning och den påstådda eller konstaterade skadan ...

...”

Bakgrund till tvisten

- 9 Bakgrunden till tvisten beskrivs enligt följande i punkterna 1–11 i den överklagade domen:
- ”1 [Yieh] är ett bolag etablerat i Taiwan som bland annat bedriver verksamhet inom tillverkning och distribution av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål (nedan kallad den berörda produkten).
- 2 För tillverkningen av den berörda produkten använder [Yieh] varmvalsade ringar eller rullar som råvara som antingen tillverkas direkt av [Yieh] eller inhandlas hos Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd ..., ett närstående bolag etablerat i Kina som tillverkar varmvalsade ringar eller rullar. [Yieh] säljer den berörda produkten till kunder i Europeiska unionen och till kunder på dess hemmamarknad, som består av producenter och distributörer i efterföljande led som är oberoende i förhållande till den berörda produkten och dess närstående producent i efterföljande led, bolaget Yieh Mau.
- 3 Till följd av ett klagomål som ingavs ... av Eurofer, Association européenne de l’acier, ASBL (nedan kallat Eurofer), offentliggjorde ... kommissionen den 26 juni 2014 ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande avseende import [av den berörda produkten] med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan ... i enlighet med [grundförordningen].
- ...
- 6 Den 24 mars 2015 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2015/501 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 79, 2015, s. 23, nedan kallad den preliminära förordningen). Genom den preliminära förordningen infördes en preliminär antidumpningstull på 10,9 procent på [Yiehs] berörda produkt.
- 7 Genom skrivelse av den 25 mars 2015 meddelade kommissionen [Yieh] sina preliminära slutsatser och redogjorde för de väsentliga omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa en preliminär antidumpningstull (nedan kallade de preliminära slutsatserna).
- 8 I de preliminära slutsatserna behandlade kommissionen bland annat frågan om dess vägran att göra avdrag för återvunnet metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten, och frågan om dess beslut att vid fastställandet av normalvärdet inte beakta delar av [Yiehs] försäljning i exportlandet.
- 9 Den 20 april 2015 inkom [Yieh] med ett yttrande över de preliminära slutsatserna.
- 10 Den 23 juni 2015 skickade kommissionen sina slutgiltiga slutsatser till [Yieh]. Den 3 juli 2015 lämnade [Yieh] in sina synpunkter på dessa slutsatser.
- 11 Den 26 augusti 2015 antog kommissionen [den omtvistade förordningen], varigenom den preliminära förordningen ändrades och en antidumpningstull på 6,8 procent infördes på import till unionen av den berörda produkten som tillverkades av bland andra [Yieh].”
- 10 Den omtvistade förordningen upphörde att gälla den 16 september 2021.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 11 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 27 oktober 2015, väckte Yieh talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.
- 12 Till stöd för sin talan åberopade Yieh två grunder avseende åsidosättande av artikel 2.3 och 2.5 i grundförordningen samt maktmissbruk respektive åsidosättande av artikel 2.1 och 2.2 i samma förordning.
- 13 Yieh gjorde genom sin första grund, avseende åsidosättande av artikel 2.3 och 2.5 i grundförordningen och maktmissbruk, gällande att kommissionen hade gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den avtog Yiehs begäran om att få göra avdrag för värdet på återvunnet metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten.
- 14 Yieh gjorde under denna grund gällande att kommissionen hade åsidosatt artikel 2.5 i grundförordningen genom att inte beakta Yiehs bokföring och den metod för kostnadsfördelning som företaget tillämpat på de förluster från varmvalsade ringar och rullar som hade konstaterats vid tillverkningen av den berörda produkten.
- 15 På grund av nämnda överträdelse drog kommissionen den uppenbart felaktiga slutsatsen att Yieh inte fullt ut hade beaktat produktionsförlusten för varmvalsade ringar eller rullar i produktionskostnaden för den berörda produkten, vilket innebar att kommissionen även felaktigt beslutade att inte godta avdraget för det återvunna metallskrotet från produktionskostnaden för den berörda produkten, vilket på ett artificiellt sätt höjde normalvärdet i strid med artikel 2.3 i grundförordningen.
- 16 Slutligen utgjorde kommissionens vägran att dra av värdet på återvunnet metallskrot enligt Yieh maktmissbruk.
- 17 Genom sin andra grund, som avsåg åsidosättande av artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen, gjorde Yieh gällande att kommissionen dels hade åsidosatt artikel 2.1 i denna förordning genom att utan giltigt skäl underlåta att vid fastställandet av normalvärdet beakta försäljningen av den berörda produkten till företagets oberoende kund i Taiwan som skett vid normal handel, dels hade åsidosatt artikel 2.2 i nämnda förordning genom att inte godta försäljningen i fråga av det enda skälet att den berörda produkten hade exporterats av denna kund efter nämnda försäljning, trots att kommissionen inte hade visat att Yieh skulle ha haft för avsikt att inte sälja denna produkt för förbrukning på hemmamarknaden.
- 18 Genom beslut av den 20 juli 2016 tillät ordföranden på tribunalens första avdelning Eurofer att intervensera i målet till stöd för kommissionens yrkanden.
- 19 I den överklagade domen fann tribunalen att talan inte kunde vinna bifall såvitt avsåg någon av dessa grunder och ogillade således talan i dess helhet.

Parternas yrkanden vid domstolen

- 20 Yieh har yrkat att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
 - bifalla talan i första instans och därmed ogiltigförklara den omtvistade förordningen i den del den berör Yieh, och
 - förplikta kommissionen och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandet i första instans och i målet om överklagande.
- 21 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
 - förplikta Yieh att ersätta rättegångskostnaderna.
- 22 Eurofer har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet,
 - i andra hand ogilla talan i första instans,
 - i tredje hand återförvisa målet till tribunalen, och
 - förplikta Yieh att ersätta rättegångskostnaderna, däribland intervenientens, inklusive de kostnader som uppkommit i första instans.

Prövning av överklagandet

- 23 Yieh har till stöd för sitt överklagande åberopat tre grunder. Den första avser ett åsidosättande av artikel 2.3 i grundförordningen genom tribunalens felaktiga slutsats om att denna bestämmelse inte var tillämplig. Den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 2.5 i denna förordning i den mån tribunalen inte gjorde en adekvat avvägning mellan kommissionens behov av att utföra kontroller inom ramen för sin undersökning och Yiehs intressen. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av artikel 2.2 i nämnda förordning i den mån tribunalen fann att kommissionen kunde utesluta försäljning som skett på exportlandets hemmamarknad (nedan kallad inhemsk försäljning) från beräkningen av normalvärdet utan att behöva fastställa huruvida säljaren haft någon särskild avsikt eller kännedom om den slutliga exporten av den berörda produkten.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 2.3 i grundförordningen

Parternas argument

- 24 Den första grunden, som avser punkterna 60 och 61 i den överklagade domen, består av två delar.
- *Den första delgrunden*
- 25 Yieh har genom den första grundens första del gjort gällande att tribunalen gjorde en uppenbart oriktig tolkning av företagets argument avseende artikel 2.3 i grundförordningen, vilket ledde till att den felaktigt fann att denna bestämmelse inte var tillämplig.

- 26 Punkt 60 i den överklagade domen är således uppenbart felaktig, eftersom tribunalen där krävde att ett åsidosättande av artikel 2.4 i grundförordningen måste ha styrkts innan ett åsidosättande av artikel 2.3 i nämnda förordning kan göras gällande.
- 27 Enligt Yieh är artikel 2.4 i grundförordningen nämligen inte relevant i förevarande fall.
- 28 Tribunalen gjorde dessutom en felaktig bedömning när den, i samma punkt 60 i den överklagade domen, fann att den omständigheten att den berörda försäljningen inte var lönsam utgjorde det enda skälet till att kommissionen konstruerade normalvärdet.
- 29 Det följer emellertid särskilt av skäl 74 i den preliminära förordningen dels att normalvärdet konstruerades för de produkttyper för vilka försäljningen varit otillräcklig eller obefintlig, eller som inte hade ägt rum vid normal handel, dels att kommissionen inte hade använt ett konstruerat normalvärde för de typer av produkter för vilka försäljningen varit olönsam, utan snarare ett vägt genomsnittligt försäljningspris.
- 30 Yieh har dessutom bestritt påståendet i punkt 61 i den överklagade domen att "[Yieh] i förevarande talan inte har bestritt den metod som kommissionen tillämpat för att konstruera normalvärdet, som anges i artikel 2.3 i grundförordningen".
- 31 Yieh har nämligen gjort gällande att företaget, i punkt 44 i sin ansökan till tribunalen, uttryckligen har bestritt den metod som kommissionen hade tillämpat för att konstruera normalvärdet, i den mån kommissionen avslag företagets begäran om att, med stöd av artikel 2.3 i grundförordningen, få dra av värdet av återvunnet metallskrot från tillverkningskostnaden för den berörda produkten.
- 32 Kommissionen har gjort gällande att den i avsaknad av tillräcklig bevisning inte hade något annat val än att avslå begäran om avdrag för värdet på återvunnet metallskrot från tillverkningskostnaden för den berörda produkten, eftersom den inte på ett tillförlitligt sätt, på grundval av de kontroller som föreskrivs i artikel 6.8 i grundförordningen, kunde fastställa vare sig huruvida den deklarerade förlusten omfattade de angivna materiella kostnaderna eller det belopp som avdraget för värdet på det återvunna metallskrotet skulle uppgå till.
- 33 Kommissionen har vidare bestritt Yiehs tolkning av punkterna 60 och 61 i den överklagade domen.
- 34 Eurofer har gjort gällande att den första grundens första del inte kan tas upp till prövning, eftersom, såsom tribunalen korrekt konstaterade i punkt 61 i den överklagade domen, Yiehs argument att konstruktionen av normalvärdet var felaktig inte anfördes i första instans.
- 35 Eurofer har vidare understrukit att Yieh inte har anført några argument som visar att tribunalen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid prövningen av detta argument i sak. Eurofer har således erinrat om att kommissionens avslag på ansökan om avdrag för värdet av återvunnet metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten vid beräkningen av det konstruerade normalvärdet motiveras av risken för dubbla avdrag och en onaturlig kostnadsminskning.

– *Den andra delgrunden*

- 36 Yieh har genom den första grundens andra del gjort gällande att tribunalen felaktigt funnit att artikel 2.3 i grundförordningen inte var självständig. I punkt 60 i den överklagade domen uppställde således tribunalen som villkor för att konstatera ett åsidosättande av denna bestämmelse att det redan konstaterats föreligga ett åsidosättande av artikel 2.4 eller artikel 2.5 i denna förordning.
- 37 Ett sådant förnekande av att artikel 2.3 i grundförordningen är en självständig bestämmelse skulle inte bara strida mot WTO:s beslutspraxis i fråga om motsvarande bestämmelse i artikel 2.2 i antidumpningsavtalet, utan dessutom omöjliggöra för Yieh att endast bestrida den beräkningsmetod som kommissionen använt för att fastställa det konstruerade normalvärdet.
- 38 Omfattningen av kommissionens prövning av frågan om avdrag för värdet på det återvunna metallskrotet från produktionskostnaden för den berörda produkten skiljer sig dessutom beroende på om denna undersökning utförs enligt artikel 2.3 i grundförordningen eller enligt artikel 2.4 i samma förordning. Sistnämnda bestämmelse är inte relevant i förevarande fall eftersom den inhemska försäljningen var lönsam. Den uppgift som åligger kommissionen inom ramen för artikel 2.3 i grundförordningen kan således inte vara identisk med den uppgift som följer av artikel 2.4 i nämnda förordning, såsom tribunalen angett i punkterna 78–80 i den överklagade domen.
- 39 Kommissionen och Eurofer har bestritt Yiehs tolkning av punkt 60 i den överklagade domen. Tribunalen slog inte fast att artikel 2.3 i grundförordningen inte är en självständig bestämmelse, utan snarare att konstruktionen av normalvärdet var en följd av kommissionens tillämpning av artikel 2.4 i grundförordningen.

Domstolens bedömning

- 40 Yieh har genom sin första grund, som avser punkterna 60 och 61 i den överklagade domen och som är uppdelad i två delar som till stor del överlappar varandra och som således kan prövas tillsammans, gjort gällande att tribunalen har åsidosatt artikel 2.3 i grundförordningen.
- 41 Domstolen konstaterar, i likhet med det som kommissionen också har gjort gällande, att Yiehs olika anmärkningar under den första grunden mot punkterna 60 och 61 i den överklagade domen i huvudsak grundar sig på en felaktig tolkning av dessa punkter. Eftersom tribunalen i dessa punkter, som svar på den särskilda argumentation som Yieh utvecklat, korrekt formulerat samspelet mellan bestämmelserna i artikel 2.3 respektive bestämmelserna i artikel 2.4 och 2.5 i grundförordningen, ska dessa punkter inte anses utgöra en felaktig rättstillämpning.
- 42 I motsats till vad Yieh har gjort gällande under den första grundens första del, går det nämligen inte att av punkterna 60 och 61 i den överklagade domen dra slutsatsen att tribunalen däri fastställde att artikel 2.3 i grundförordningen ”inte var tillämplig”.
- 43 I motsats till vad Yieh har gjort gällande under den första grundens andra del, går det inte heller att av punkterna 60 och 61 dra slutsatsen att tribunalen ansett att artikel 2.3 i grundförordningen inte var ”självständig”, i den mån den angett att det, för att konstatera ett åsidosättande av denna bestämmelse, krävs att ett normalvärde först har fastställts enligt artikel 2.4 eller artikel 2.5 i

grundförordningen, vilket enligt Yieh gjorde det omöjligt för företaget att enbart ifrågasätta den metod som kommissionen använt för att fastställa det konstruerade normalvärdet trots att det gjort en sådan invändning vid tribunalen.

- 44 Det är viktigt att punkterna 60 och 61 i den överklagade domen placeras i det sammanhang i vilket tribunalen prövade den första grunden för talan, det vill säga, såsom framgår av punkterna 29, 48, 49 och 56 i den överklagade domen, med beaktande av Yiehs argument att kommissionens vägran att, i strid med artikel 2.5 i grundförordningen, göra avdrag för värdet på återvunnet metallskrot från produktionskostnaden för den berörda produkten innebar att kommissionen "på ett onaturligt sätt höjde" normalvärdet, i strid med artikel 2.3 i nämnda förordning, vilket i sin tur medförde en ökning av andelen produkttyper för vilka normalvärdet hade konstruerats på grund av försäljningen till priser som underskred tillverkningskostnaderna.
- 45 I punkterna 52–55 i den överklagade domen hänvisade tribunalen med rätta till den rättspraxis som följer av domen av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), avseende samverkan mellan bland annat bestämmelserna i artikel 2.3 i grundförordningen och bestämmelserna i artikel 2.4 i samma förordning.
- 46 När det gäller ett fall som det förevarande framgår denna samverkan på följande sätt.
- 47 Om kommissionen i sin undersökning konstaterar att viss inhemsk försäljning inte är lönsam, eftersom den har skett till priser som understiger "tillverkningskostnaden", det vill säga tillverkningskostnaderna per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader under en längre period, i betydande mängder och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid, ska denna försäljning således inte anses ha ägt rum under "normal handel" och ska därför inte beaktas vid beräkningen av normalvärdet enligt artikel 2.4 i grundförordningen. I detta fall var artikel 2.3 i denna förordning tillämplig, vari det föreskrevs att för de berörda produkttyperna skulle ett annat normalvärde, ett så kallat konstruerat normalvärde, beräknas på grundval av nämnda tillverkningskostnad jämte en skälig vinstmarginal.
- 48 I detta sammanhang konstaterade tribunalen i punkt 60 i den överklagade domen att kommissionens talan, avseende viss inhemsk försäljning, till ett konstruerat normalvärde inte berodde på att det ansetts föreligga en "särskild marknadssituation" med hänsyn till att priserna var "onaturligt låga" i den mening som avses i artikel 2.3 i grundförordningen. Detta konstaterande, som huvudsakligen avser faktiska omständigheter, har inte bestritts av Yieh i samband med överklagandet.
- 49 Domstolen påpekar att tribunalen i samma punkt 60, i fråga om just den samverkan som det erinras om i punkt 47 i förevarande dom, med rätta angav att denna användning av ett konstruerat normalvärde "är en direkt följd" av kommissionens slutsats att viss inhemsk försäljning skett till priser som understeg tillverkningskostnaderna i den mening som avses i artikel 2.4 första stycket i grundförordningen, "till följd av kommissionens avslag på ... begäran om avdrag för metallskrot".
- 50 Såsom bekräftas i punkt 56 i den överklagade domen, bedömde tribunalen, i punkt 60 i denna dom, faktiska omständigheter, nämligen att kommissionens användning, i förevarande fall, av ett konstruerat normalvärde enligt artikel 2.3 i grundförordningen för en "liten del" av den inhemska försäljningen var en direkt följd av att den, efter avslaget på Yiehs ansökan om att få dra av värdet på återvunnet metallskrot från tillverkningskostnaden för den berörda produkten, bedömt att

denna inhemska försäljning hade skett till priser som understeg tillverkningskostnaden, i den mening som avses i artikel 2.4 i grundförordningen, trots att den var lönsam och således inte skulle ha uteslutits med stöd av sistnämnda bestämmelse om kommissionen hade beviljat denna avdragsansökan och följaktligen sänkt nämnda tillverkningskostnad upp till det begärda beloppet och därmed även normalvärdet.

- 51 Denna bedömning av faktiska omständigheter kan inte, med hänsyn till att den endast avser ”ett visst antal kommersiella transaktioner som [Yieh] deklarerat” och i motsats till vad Yieh har påstått, tolkas så, att ett normalvärde endast skulle ha konstruerats vid försäljning som inte var lönsam. Det föreligger således ingen motsägelse mellan punkt 60 i den överklagade domen och skäl 74 i den preliminära förordningen där det anges att ett konstruerat värde även har använts vid otillräcklig inhemsk försäljning i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen.
- 52 Yieh har genom sin första grund ifrågasatt denna bedömning av de faktiska omständigheterna men det följer av artikel 256.1 FEUF och artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol att ett överklagande till EU-domstolen ska vara begränsat till rättsfrågor. Tribunalen är ensam behörig dels att fastställa de faktiska omständigheterna, utom då det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga, dels att bedöma de faktiska omständigheterna. Bedömningen av dessa faktiska omständigheter och bevisningen utgör således, utom i de fall då uppgifter som underställts tribunalen har missuppfattats, inte en rättsfråga som ska prövas av EU-domstolen i ett mål om överklagande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2018, Philips och Philips France/kommissionen, C-98/17 P, ej publicerad, EU:C:2018:774, punkt 40, och dom av den 11 november 2021, Autostrada Wielkopolska/kommissionen och Polen, C-933/19 P, EU:C:2021:905, punkterna 92 och 93 samt där angiven rättspraxis).
- 53 Därtill kommer att när en klagande gör gällande att tribunalen har missuppfattat bevisningen ska vederbörande, enligt artikel 256 FEUF, artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 168.1 d i EU-domstolens rättegångsregler, ange exakt vilka bevis som tribunalen har missuppfattat och visa de bedömningsfel som klaganden anser har orsakat denna missuppfattning hos tribunalen. Det följer dessutom av EU-domstolens fasta praxis att det utifrån handlingarna i målet ska vara uppenbart att tribunalen har missuppfattat bevisningen, utan att EU-domstolen ska behöva göra en ny bedömning därav (dom av den 11 november 2021, Autostrada Wielkopolska/kommissionen och Polen, C-933/19 P, EU:C:2021:905, punkt 94 och där angiven rättspraxis).
- 54 EU-domstolen är varken behörig att fastställa de faktiska omständigheterna eller, i princip, att bedöma den bevisning som tribunalen har godtagit till stöd för dessa omständigheter. Om bevisupptagningen har skett på ett riktigt sätt och de allmänna rättsprinciper och processuella regler som är tillämpliga i fråga om bevisbördan och bevisningen har iakttagits, är det tribunalen ensam som ska bedöma vilket värde som uppgifterna i målet ska tillmätas. Denna bedömning utgör således inte, med undantag för då tribunalen har missuppfattat bevisningen, en rättsfråga som ska prövas av EU-domstolen (dom av den 2 juni 2016, Photo USA Electronis Graphic/rådet, C-31/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:390, punkt 51 och där angiven rättspraxis).
- 55 Vidare ska det erinras om EU-domstolens fasta praxis enligt vilken unionsinstitutionerna, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de

komplicerade ekonomiska och politiska situationer som de ska bedöma (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

- 56 Av fast rättspraxis följer även att domstolsprövningen av en sådan bedömning följaktligen ska begränsas till en kontroll av att handlägningsreglerna har respekterats, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för den är riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart felaktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 36 och där angiven rättspraxis).
- 57 Såsom tribunalen slog fast i punkt 68 i den överklagade domen omfattar denna begränsade domstolsprövning i synnerhet valet mellan olika metoder för beräkning av dumpningsmarginalen och bedömningen av en produkts normalvärde.
- 58 EU-domstolen har även upprepade gånger slagit fast att tribunalens prövning av den bevisning som ligger till grund för unionsinstitutionernas konstateranden inte utgör en ny bedömning av omständigheterna som ersätter institutionernas bedömning. Denna prövning inkräktar inte på det stora utrymme för skönsässig bedömning som institutionerna förfogar över på det handelspolitiska området, utan avser endast huruvida dessa omständigheter kan utgöra stöd för institutionernas slutsatser. Det ankommer således på tribunalen att inte bara pröva huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dragits (dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 59 Mot bakgrund av denna rättspraxis kan tribunalens konstaterande av de faktiska omständigheterna i punkt 60 i den överklagade domen endast ifrågasättas om det visas att det framgår av handlingarna i målet vid tribunalen att det är materiellt oriktigt. I förevarande fall har Yieh emellertid inte visat att så är fallet.
- 60 Yieh har inte heller påstått eller visat att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna vid sin bedömning av dessa omständigheter.
- 61 Yieh har inte heller visat att tribunalen kan klandras för att inte ha konstaterat att kommissionen, med tillämpning av den rättspraxis som det erinrats om i punkt 56 i förevarande dom, gjort en uppenbart oriktig bedömning av dessa omständigheter.
- 62 I övrigt framgår det inte av skäl 74 i den preliminära förordningen att kommissionen, såsom Yieh har hävdat, inte hade använt ett konstruerat normalvärde för de produkttyper vars försäljning inte var lönsam, utan snarare ett vägt genomsnittligt försäljningspris. I detta skäl anges nämligen endast att normalvärdet konturerats även beaktande av att ”ingen försäljning ägde rum i normal handel”.
- 63 Slutligen prövade tribunalen, i motsats till vad Yieh har gjort gällande, i punkt 61 i den överklagade domen företagets argument avseende ett åsidosättande av artikel 2.3 i grundförordningen.

- 64 Av den omständigheten att den omtvistade förordningen utesluter viss inhemsk försäljning från fastställandet av normalvärdet för att den inte har varit lönsam i den mening som avses i artikel 2.4 i grundförordningen, drog tribunalen nämligen, i denna punkt, slutsatsen att ”ett åsidosättande av artikel 2.3 [i denna förordning], genom en uppräknig av de olika situationer som är avgörande för den undersökande myndighetens skyldighet att konstruera normalvärdet för den exporterande tillverkarens berörda produkt, således under alla omständigheter inte [kan] fastställas för att ogiltigförklara den [omtvistade] förordningen oberoende av att det har konstaterats att artikel 2.4 i samma förordning har åsidosatts”. Den tillade att ”[Yieh] i övrigt i förevarande mål [i första instans] inte har bestritt den metod som kommissionen tillämpat för att konstruera normalvärdet, som anges i artikel 2.3 i grundförordningen”.
- 65 Tribunalen drog visserligen inte, i punkt 61 i den överklagade domen, den slutsatsen att anmärkningen avseende åsidosättandet av artikel 2.3 i grundförordningen skulle underkännas, men ett sådant underkännande uttrycks klart och tydligt i punkt 111 i den överklagade domen efter det att tribunalen, i punkterna 62–110 i samma dom, uttömmande prövat och underkänt anmärkningen avseende åsidosättandet av artikel 2.5 i denna förordning.
- 66 Av det ovan anförda följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.5 i grundförordningen

Parternas argument

- 67 Yieh har genom sin andra grund gjort gällande att tribunalen underlät att göra adekvat avvägning mellan Yiehs intressen och kommissionens behov av att utföra kontroller inom ramen för sin undersökning, vilket utgör ett åsidosättande av artikel 2.5 i grundförordningen.
- 68 Tribunalen medgav emellertid själv, i enlighet med bilaga II till antidumpningsavtalet och beslutspraxis i detta avseende, att det måste göras en sådan avvägning mellan kommissionens behov av att utföra kontroller och Yiehs rättigheter enligt artikel 2.5 i grundförordningen.
- 69 I förevarande fall gjorde tribunalen, enligt Yieh, en avvägning till förmån för kommissionens behov av att utföra kontroller genom att dra slutsatsen att denna institution, med hänsyn till betydelsen av frågan om den inhemska försäljningens lönsamhet inom ramen för antidumpningsundersökningen, hade rätt att få mycket exakta uppgifter om Yiehs kostnader och att den med rätta kunde avfärda den kostnadsredovisningsmetod som Yieh använt för att bokföra förlusten från produktionen av metallskrot.
- 70 Genom att i punkt 94 i den överklagade domen underkänna argumentet att sökandet efter information om den exakta volymen varmvalsade ringar eller rullar skulle ha medfört en oproportionerligt stor arbetsbörda för Yieh, underlät tribunalen dessutom enligt Yieh att göra såväl en faktisk bedömning av denna arbetsbörda som en avvägning mellan nämnda arbetsbörda och de behov som var relaterande till undersökningen.
- 71 Kommissionen och Eurofer har gjort gällande att vissa av de argument som Yieh har anfört till stöd för sin andra grund inte kan tas upp till prövning och att överklagandet i vilket fall som helst inte kan vinna bifall på denna grund.

Domstolens bedömning

- 72 Yieh har genom sin andra grund kritiserat tribunalens prövning i punkterna 69–111 i den överklagade domen av företagets grund avseende åsidosättandet av artikel 2.5 i grundförordningen och som avsåg kommissionens vägran att bifalla Yiehs begäran om att få dra av återvunnet metallskrot till ett visst värde från tillverkningskostnaden för den berörda produkten.
- 73 Yieh har i detta avseende klandrat tribunalen för att inte på ett adekvat sätt ha gjort en avvägning mellan Yiehs intressen och kommissionens behov av att utföra kontroller inom ramen för sin undersökning, vilket enligt Yieh utgör ett åsidosättande av nämnda bestämmelse.
- 74 Yieh har vidare gjort gällande att tribunalen, när den i punkt 94 i den överklagade domen underkände Yiehs argument att sökandet efter information om den exakta volymen varmvalsade ringar eller rullar som förvärvats i syfte att tillverka just den berörda produkten skulle ha medfört en oproportionerlig arbetsbörda för Yieh, underlät att göra såväl en bedömning av de faktiska omständigheterna av denna arbetsbörda som en avvägning mellan nämnda arbetsbörda och de behov som var relaterade till undersökningen.
- 75 Domstolen konstaterar inledningsvis att den andra grunden, med undantag för punkt 94 i den överklagade domen, inte avser någon särskild punkt i nämnda dom.
- 76 Enligt EU-domstolens fasta praxis framgår det av artikel 256.1 andra stycket FEUF, av artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol och av artikel 168.1 d i EU-domstolens rättegångsregler att det i ett överklagande klart ska anges på vilka punkter den överklagade domen ifrågasätts samt vilka de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för yrkandet om upphävande är. Det krävs i detta avseende enligt artikel 169.2 i rättegångsreglerna att det genom åberopade grunder och argument avseende rättsliga omständigheter i detalj ska anges på vilka punkter klaganden anser att tribunalens avgörande är felaktigt (dom av den 28 februari 2018, [mobile.de/EUIPO, C-418/16 P, EU:C:2018:128](#), punkt 35 och där angiven rättspraxis).
- 77 Iakttagandet av det sistnämnda kravet är desto viktigare i förevarande fall, eftersom den aktuella grunden potentiellt avser en omfattande samling bedömningar av huvudsakligen faktiska omständigheter som gjorts mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 2.5 i grundförordningen och som återfinns i punkterna 69–111 i den överklagade domen där det har förts ett detaljerat resonemang.
- 78 Härav följer att den andra grunden inte kan tas upp till prövning, eftersom den inte avser någon annan punkt än punkt 94 i den överklagade domen.
- 79 Vidare och i den del den avser punkt 94 framgår det av själva ordalydelsen i denna punkt att tribunalen prövade och därefter underkände det argument som Yieh framfört som svar på en skriftlig fråga från tribunalen och under förhandlingen, enligt vilket sökandet efter information om den exakta volymen varmvalsade ringar eller rullar som förvärvats i syfte att tillverka just den berörda produkten skulle ha inneburit en oproportionerligt stor arbetsbörda och att det, i avsaknad av påminnelser från kommissionens sida, legitimt kunde anses att dessa uppgifter inte längre var nödvändiga.

- 80 I detta avseende konstaterade tribunalen i nämnda punkt 94 dels att kommissionen inte vid något tillfälle hade uttryckt någon som helst avsikt att avstå från att erhålla nämnda uppgifter, dels att klaganden inte hade iakttagit vederbörlig omsorg och frågat nämnda institution om begäran om informationen verkligen hade dragits tillbaka. Tribunalen tillade även i samma punkt 94 att kommissionen med rätta hade påpekat att den inte hade tagit tillbaka denna begäran om upplysningar i det kompletterande frågeformulär som upprättats efter kontrollbesöket, eftersom detta endast avsåg exportförsäljningen och inte hade någon som helst inverkan på den aktuella begäran.
- 81 Punkt 94 i den överklagade domen ska dessutom förstås mot bakgrund av det utförliga resonemang som utvecklades i punkterna 69–111 i denna dom, där tribunalen framhöll att kommissionen, enligt dess bevisvärdering, inte kunde kritiseras för att ha avslagit begäran om avdrag för värdet på det återvunna metallskrotet från tillverkningskostnaden för den berörda produkten, med motiveringen att kommissionen, i avsaknad av fullständiga och tillförlitliga uppgifter om volymen varmvalsade ringar eller rullar som förvärvats i syfte att tillverka den berörda produkten – uppgifter som den trots allt hade efterfrågat – inte kunde verifiera om detta avdrag var korrekt.
- 82 I punkt 105 i den överklagade domen sammanfattade tribunalen sin bedömning av de olika argument som Yieh anfört för att bestrida kommissionens vägran att bevilja avdrag för värdet på det återvunna metallskrotet från produktionskostnaden för den berörda produkten, genom att understryka att även om Yieh faktiskt hade inkommit med ytterligare uppgifter, även efter kontrollbesöket på plats och efter det att den preliminära förordningen hade antagits, hade företaget däremot inte vid något tillfälle tillhandahållit uppgifter om den exakta volymen varmvalsade ringar eller rullar som förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten, vilka uppgifter kommissionen kunde betrakta som nödvändiga för att fullgöra sitt kontrolluppdrag, bland annat i den mån begäran om avdrag för metallskrotet från tillverkningskostnaden för den berörda produkten hängde samman med den volym varmvalsade ringar eller rullar som förbrukats vid tillverkningen av den berörda produkten.
- 83 Dessa olika bedömningar av de faktiska omständigheterna som tribunalen gjorde, inbegripet i punkt 94 i den överklagade domen, kan emellertid inte ifrågasättas av Yieh på grundval av ett påstående om att det inte har gjorts en adekvat avvägning mellan de föreliggande intressena.
- 84 Såsom EU-domstolen påpekat i punkt 52 i förevarande dom är bedömningen av de faktiska omständigheterna och bevisningen inte, utom i det fall då uppgifter som underställt rätten har missuppfattats, en rättsfråga som i sig är underställd EU-domstolens kontroll i ett mål om överklagande.
- 85 Yieh har emellertid inte visat att det föreligger en sådan missuppfattning, varför dess grund avseende tribunalens inadekvata avvägning i punkt 94 i den överklagade domen av de föreliggande intressena inte kan tas upp till prövning i ett mål om överklagande.
- 86 Av vad anförts följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden i dess helhet.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 2.2 i grundförordningen

Parternas argument

- 87 Yieh har genom sin tredje grund gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 2.2 i grundförordningen när den, i punkterna 129–135 i den överklagade domen, slog fast att kommissionen kunde bortse från den inhemska försäljningen vid fastställandet av normalvärdet, med motiveringen att de aktuella produkterna inte var avsedda för förbrukning på denna marknad, utan var avsedda för export, utan att denna institution var skyldig att visa att den tillverkande exportören hade en specifik avsikt eller kännedom med avseende på nämnda destination vid tidpunkten för försäljningen.
- 88 Yieh har för det första bestritt att analysen av de olika språkversionerna av artikel 2.2 i grundförordningen i punkterna 129 och 130 i den överklagade domen bekräftar tribunalens slutsats att denna bestämmelse inte ålägger kommissionen att bevisa den tillverkande exportörens kännedom eller avsikt vad gäller de aktuella produkternas slutliga destination vid tidpunkten för försäljningen.
- 89 För det andra har Yieh bestritt tribunalens kontextuella och teleologiska tolkning av grundförordningen i punkterna 132 och 135 i den överklagade domen. Yieh anser att även om det följer av grundförordningen att dumpning, skada och kringgående, i den mening som avses i denna förordning, kan konstateras oberoende av den exporterande tillverkarens avsikt, finns det icke desto mindre ett subjektivt rekvisit vid tillämpningen av en antidumpningsåtgärd, eftersom det rör sig om att beivra ett "otillbörligt" beteende hos de berörda exporterande tillverkarna. Dessutom ålägger andra bestämmelser i grundförordningen och andra handelspolitiska skyddsåtgärder, bland annat "utjämningsreglerna", den undersökande myndigheten att kontrollera de exporterande tillverkarnas subjektiva kännedom och avsikt.
- 90 För det tredje påstås tribunalen i punkt 134 i den överklagade domen ha fört ett cirkelresonemang om nödvändigheten av att styrka säljarens faktiska avsikt eller kännedom vid tidpunkten för försäljningen vad gäller den slutliga destinationen för den berörda produkten som innebär att normalvärdet kan fastställas med beaktande av priser på exporterade produkter som kan äventyra ett korrekt fastställande av detta värde.
- 91 Kommissionen och Eurofer har mot Yiehs argument genmält att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den tredje grunden, eftersom tribunalens bedömning inte innehåller någon felaktig rättstillämpning.

Domstolens bedömning

- 92 Det ska inledningsvis påpekas att det följer av regeln i artikel 2.1 i grundförordningen om att "[n]ormalvärdet ... vanligtvis [ska] grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel", och av regeln i artikel 2.2 i denna förordning, om att "[normalvärdet] i allmänhet [ska] fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden", som inte beaktas i syfte att fastställa normalvärdet på den inhemska försäljningen när de produkter som berörs av denna försäljning inte är avsedda för förbrukning på denna marknad utan för ett annat ändamål, såsom export.

- 93 Frågan uppkommer således huruvida, såsom Yieh har hävdad, uttrycket ”avsedd för förbrukning”, i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, innebär att det föreligger en subjektiv faktor.
- 94 Enligt det ”subjektiva” synsätt som Yieh har förespråkade inom ramen för den tredje grunden ska detta uttryck förstås så, att inhemsk försäljning endast kan uteslutas från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet om kommissionen visar att säljaren, vid tidpunkten för försäljningen, hade för avsikt att den berörda produkten senare skulle exporteras eller hade faktisk kännedom om denna export.
- 95 Enligt det ”objektiva” tillvägagångssätt som tribunalen tillämpade i punkterna 136–142 i den överklagade domen för att kunna utesluta viss inhemsk försäljning från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet, räcker det däremot att kommissionen förfogar över tillräckliga objektiva bevis för att den aktuella försäljningen i själva verket utgjorde exportförsäljning.
- 96 Tribunalen har i punkterna 128 och 129 i den överklagade domen korrekt utgått från konstaterandet att den engelska språkversionen av artikel 2.2 i grundförordningen, i den mån den innehåller orden ”*intended for consumption*”, är formulerad på ett sådant sätt att den kan antyda att säljarens avsikt är det relevanta kriteriet, vilket förefaller kunna tala för det subjektiva synsätt som nämns i punkt 94 i förevarande dom. Det kan tilläggas att den svenska språkversionen, i den mån den använder begreppet ”avsedd”, motsvarar i detta avseende ordet ”intended” som används i den engelska språkversionen.
- 97 Däremot talar övervägandet ovan i punkt 95 snarare för att det i de flesta språkversioner, särskilt i de åtta språkversioner, däribland den franska språkversionen, till vilka tribunalen hänvisar och till vilka den portugisiska och rumänska versionen kan läggas som innehåller orden ”destinado” respektive ”destinat”, används begrepp som hänför sig till produktens destination och inte eller inte nödvändigtvis till den tillverkande exportörens avsikt eller kännedom.
- 98 Såsom generaladvokaten påpekade i punkt 51 i sitt förslag till avgörande innebär uttrycket ”avsedd för förbrukning på hemmamarknaden” i artikel 2.2 i grundförordningen, enligt normalt språkbruk, att det för att försäljning i exportlandet ska kunna beaktas vid beräkningen av normalvärdet krävs att de produkter som är föremål för denna försäljning är ”anvisade”, ”reserverade” eller ”ämnade” för inhemsk förbrukning.
- 99 När det föreligger sådana skillnader mellan olika språkversioner av artikel 2.2 i grundförordningen, särskilt vad gäller uttrycket ”avsedd för förbrukning”, ska denna bestämmelse enligt EU-domstolens fasta praxis tolkas med hänsyn till systematiken i och ändamålet med de föreskrifter i vilka den ingår (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 april 2021, Banco de Portugal m.fl., C-504/19, EU:C:2021:335, punkt 41).
- 100 Domstolen ska således pröva de olika kontextuella och teleologiska omständigheter som tribunalen anförde i punkterna 130–135 i den överklagade domen till stöd för en objektiv tolkning av uttrycket ”avsedd för förbrukning”, i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, och som Yieh i vissa fall har kritiserat.

- 101 Det ska i detta hänseende först erinras om att internationella avtal som har ingåtts av unionen ska ges företräde framför unionens sekundärrättsakter vilket innebär att sekundärrätten så långt som möjligt ska tolkas i överensstämmelse med dessa avtal (se, bland annat, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 31 och där angiven rättspraxis).
- 102 EU-domstolen har dessutom, som stöd för sin tolkning av vissa avtalsbestämmelser som återfinns i bilagan till avtalet om upprättandet av WTO, som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994, redan hänvisat till rapporter från en av WTO:s särskilda grupper eller WTO:s överprövningsorgan (se, bland annat, dom av den 20 januari 2022, kommissionen/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 33 och där angiven rättspraxis).
- 103 Efter detta klargörande konstaterar domstolen för det första att i artikel 2.1 i antidumpningsavtalet, vars ordalydelse motsvarar lydelsen i artikel 2.2 i grundförordningen på de tre officiella språken vid WTO:s sekretariat, såsom tribunalen med rätta påpekade i punkt 130 i den överklagade domen, används uttrycken "*destined for consumption*" i den engelska versionen, "*destiné à la consommation*" i den franska versionen och "*destinado al consumo*" i den spanska versionen.
- 104 För det andra gjorde tribunalen även en korrekt bedömning när den, i punkt 131 i den överklagade domen, slog fast att även om beviset för den tillverkande exportörens faktiska avsikt eller kännedom om den senare exporten av den aktuella produkten räcker för att dra slutsatsen att försäljningen inte kan kvalificeras som försäljning avsedd för inhemsk förbrukning och således inte kan ingå i underlaget för beräkningen av normalvärdet, innebär inte detta att den tillverkande exportörens avsaknad av faktisk kännedom om att försäljningen i fråga varit avsedd för export nödvändigtvis att den ska betraktas som avsedd för inhemsk förbrukning och att den därmed ska ingå i nämnda beräkningsunderlag, trots att produkten i fråga har exporterats.
- 105 I motsats till det subjektiva synsätt som Yieh förespråkar utgör beviset för den tillverkande exportörens faktiska avsikt eller kännedom om den senare exporten av den berörda produkten vid tidpunkten för försäljningen inte ett villkor som nödvändigtvis måste vara uppfyllt för att kommissionen ska kunna utsluta den berörda försäljningen från det beräkningsunderlag som används för att fastställa normalvärdet.
- 106 I detta avseende, såsom framgår av punkt 131 i den överklagade domen, kan inte det subjektiva synsätt som Yieh förespråkar enbart grundas på det som WTO-panelen anförde i fotnot 339 i dess rapport av den 16 november 2007 i tvisten "Europeiska gemenskaperna – Antidumpningsåtgärder som avser odlad lax från Norge" (WT/DS 337/R), att, "om en producent sålt en produkt till en oberoende exportör (eller till en oberoende handlare) med vetskap om att denna produkt [skulle] exporteras", kunde försäljningen inte kvalificeras som försäljning avsedd för inhemsk förbrukning.
- 107 Såsom generaladvokaten påpekade i punkt 43 i sitt förslag till avgörande framgår det visserligen av detta påpekande att den exporterande tillverkarens faktiska kännedom om att den aktuella produkten var avsedd för export inte saknar relevans för tillämpningen av artikel 2.2 i grundförordningen, eftersom denna omständighet i sig med nödvändighet innebär att den aktuella försäljningen ska utslutas från beräkningen av normalvärdet.

- 108 Såsom generaladvokaten påpekade i punkt 44 i sitt förslag till avgörande går det emellertid inte att av en sådan iakttagelse, som sker punktvis och rör faktiska omständigheter, dra slutsatsen att beviset på en sådan faktisk kännedom om exporten av produkten i fråga skulle vara ett villkor som i varje enskilt fall måste vara uppfyllt för att den undersökande myndigheten ska vara skyldig att utesluta en försäljning från beräkningen av normalvärdet på grund av att den aktuella produkten är avsedd för export.
- 109 För det tredje, såsom tribunalen med rätta påpekade i punkt 132 i den överklagade domen, kräver begreppen dumpning, skada och kringgående, såsom de definieras i grundförordningen, att objektiva villkor är uppfyllda, vilka i princip är oberoende av aktörens särskilda avsikt eller kännedom.
- 110 Vad särskilt gäller beräkningen av dumpningsmarginalen innehåller artikel 2.2 i grundförordningen, avseende fastställandet av normalvärdet, i likhet med artikel 2.8 i samma förordning, som avser fastställande av exportpriset, över huvud taget ingen hänvisning till den berörda personens kännedom om den ifrågavarande produktens destination.
- 111 Även om det är riktigt, såsom Yieh har påpekat och tribunalen konstaterade i punkt 132 i den överklagade domen, att artikel 10.4 i grundförordningen innehöll ett subjektivt kriterium, eftersom en retroaktiv tillämpning av en antidumpningstull krävde att ”importören var eller borde ha varit medveten om dumpningens omfattning och den påstådda konstaterade skadan”, rör det sig snarare om ett undantag som uttryckligen föreskrivs i grundförordningen, vilket bekräftar att undersökningen är av objektiv karaktär.
- 112 I vilket fall som helst kräver inte heller denna bestämmelse, som är tillämplig även när importören ”borde ha varit medveten om” de omständigheter som anges däri, nödvändigtvis en faktisk kännedom hos den exporterande tillverkaren och stöder således inte det subjektiva synsätt som Yieh förespråkar.
- 113 I motsats till vad Yieh har gjort gällande kan den subjektiva tolkning som företaget förespråkar inte heller grunda sig på den omständigheten att kommissionen är skyldig att beakta det individuella beteendet hos de exportörer som samarbetar i undersökningen.
- 114 Även om behovet av en individuell utvärdering för varje exporterande tillverkare av den dumpade importen bland annat får till följd att en individuell dumpningsmarginal ska beräknas för varje exportör, förutsatt att denna tillverkare har samarbetat i undersökningen, innebär detta inte att denna import ska bedömas på subjektiva grunder.
- 115 För det fjärde gjorde tribunalen en korrekt bedömning när den i punkt 133 i den överklagade domen konstaterade att en tolkning av artikel 2.2 i grundförordningen som innebär att det inte nödvändigt att efterforska en särskild eller faktisk avsikt eller kännedom om den berörda produktens slutliga destination även är förenlig med syftet med antidumpningsundersökningen.
- 116 Det huvudsakliga syftet med denna är nämligen att kommissionen, på grundval av de svar som lämnats i frågeformuläret avseende antidumpning från de samarbetsvilliga aktörerna, eventuella kontroller på plats och berörda parter synpunkter, på ett objektivt sätt ska kunna fastställa en rad omständigheter innan den inför en antidumpningstull, i synnerhet huruvida det har förekommit dumpning efter att ha fastställt normalvärdet för den berörda produkten i enlighet med artikel 2 i grundförordningen.

- 117 Såsom tribunalen påpekade i punkt 134 i den överklagade domen skulle detta syfte riskera att äventyras om kommissionen, såsom Yieh har hävdad, systematiskt skulle behöva visa vilken avsikt eller kännedom som säljaren faktiskt haft om den berörda produktens slutliga destination.
- 118 Sådan bevisning skulle nämligen i praktiken kunna visa sig vara omöjlig att förebringa, vilket i slutändan skulle göra det möjligt att vid fastställandet av normalvärdet i enlighet med artikel 2 i grundförordningen beakta priser för exporterade produkter som skulle kunna påverka och äventyra det korrekta fastställandet av normalvärdet.
- 119 I motsats till vad Yieh har hävdad kan tribunalens resonemang i punkt 134 i den överklagade domen inte betraktas som ett cirkelresonemang.
- 120 Den tolkning av grundförordningen som Yieh förordar riskerar i praktiken att försvåra eller till och med omöjliggöra ett effektivt genomförande av en antidumpningsundersökning.
- 121 För övrigt bekräftar även en analys av syftet med artikel 2.2 i grundförordningen att den subjektiva tolkning av uttrycket "avsedd för förbrukning" i denna artikel, som Yieh förespråkar, inte kan godtas.
- 122 Syftet med artikel 2.2 i grundförordningen är nämligen att säkerställa att normalvärdet på bästa sätt motsvarar det normala priset för en likadan produkt på exportlandets hemmamarknad. Om villkoren och förutsättningarna för en försäljning skiljer sig från de affärsmetoder som tillämpas för den likadana produkten på nämnda marknad vid den relevanta tidpunkten för fastställande av dumpning utgör den försäljningen inte en lämplig grund för fastställande av normalvärdet för den likadana produkten på nämnda marknad (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 oktober 2014, rådet/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 28).
- 123 För det femte och sista gjorde tribunalen en korrekt bedömning när den i punkt 135 i den överklagade domen slog fast att en tolkning av artikel 2.2 i grundförordningen som innebär att det inte är nödvändigt att undersöka säljarens särskilda eller faktiska avsikt eller kännedom om den berörda produktens slutliga destination är förenlig med de av Yieh åberopade principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet, medan den subjektiva tolkning som Yieh förespråkar kräver bevis för att det föreligger en subjektiv omständighet, vars förekomst i praktiken kan visa sig slumpmässig eller till och med, såsom har påpekats i punkt 120 ovan, omöjlig att fastställa.
- 124 Ett synsätt som grundar sig på en rent objektiv tolkning av begreppet "försäljning av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på [exportlandets hemmamarknad]", i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, innebär emellertid att enbart ett bevis för att en aktör i efterföljande led i distributionskedjan, när som helst efter den ursprungliga försäljningen av de berörda produkterna på hemmamarknaden, har exporterat dessa, räcker för att kommissionen ska kunna anse att dessa produkter, vid tidpunkten för den ursprungliga försäljningen således, såsom tribunalen bekräftat i punkt 143 i den överklagade domen, "i själva verket utgjorde exportförsäljning" och därför skulle undantas från beräkningen av normalvärdet.
- 125 En sådan rent objektiv tolkning, som inte fäster någon vikt vid att det finns ett samband mellan mönstret för exportörens ursprungliga försäljning, för vilken Yieh hävdar att det för det första är priset och kundens eller en annan aktörs efterföljande export i ett senare led i distributionskedjan för produkten i fråga som leder till att principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet inte iaktas fullt ut, eftersom denna tolkning skulle göra det möjligt för kommissionen att påföra en

antidumpningstull oberoende av den exporterande tillverkarens prispolitik och tvinga denne att svara för sina kunders marknadsföringsstrategier trots att denne inte har någon kontroll över dessa.

- 126 Den rent subjektiva tolkningen av begreppet ”försäljning av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på [exportlandets hemmamarknad]” i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen kan visserligen inte godtas av de skäl som anges i punkterna 103–123 i förevarande dom, med detta innebär inte att begreppet nödvändigtvis ska ges en rent objektiv tolkning.
- 127 För att säkerställa bland annat att principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet iakttas fullt ut, ska begreppet ”försäljning av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på [exportlandets hemmamarknad]” i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen tolkas så, att kommissionen, såsom generaladvokaten påpekade i punkt 58 i sitt förslag till avgörande, endast kan utesluta en inhemsk försäljning från beräkningen av normalvärdet om den visar att det föreligger ett samband mellan denna försäljning och en destination för produkten i fråga som inte är inhemsk förbrukning.
- 128 Såsom även generaladvokaten har påpekat, i punkt 58 i sitt förslag till avgörande, följer denna tolkning av bestämmelsens syfte, som, enligt punkt 122 ovan, är att säkerställa att en produkts normalvärde på bästa sätt motsvarar det normala priset för en likadan produkt på exportlandets hemmamarknad.
- 129 Härav följer att kommissionen endast har rätt att utesluta försäljning från beräkningen av normalvärdet av det skälet att den berörda produkten har exporterats om den visar att det framgår av de objektiva omständigheterna kring denna försäljning, däribland först och främst priset, att de produkter som nämnda försäljning avser har en annan destination än förbrukning på exportlandets hemmamarknad, såsom export.
- 130 Om kommissionen kan bevisa förekomsten av sådana omständigheter som har samband med den ursprungliga försäljningen, kan det nämligen anses att den exporterande tillverkaren, vid tidpunkten för försäljningen, rimligen borde ha varit medveten om att den slutliga destinationen för den aktuella produkten med all sannolikhet var export och inte förbrukning på exportlandets hemmamarknad.
- 131 En sådan ”tillskriven” kännedom, ett begrepp som, vilket ska understrykas, skiljer sig markant från begreppet avsikt eller faktisk kännedom, kan till exempel härledas ur objektiva bevis som styrker att exportören har sålt de berörda produkterna på grundval av sin exportprislista eller att tillverkaren kände till eller rimligen borde ha känt till att dess kund uteslutande eller huvudsakligen var verksam som exportör för de aktuella produkterna.
- 132 Såsom generaladvokaten påpekade i punkt 53 i sitt förslag till avgörande är det följaktligen fullt tänkbart att man av vissa objektiva omständigheter rörande försäljningen eller köparen som förvärvat dessa produkter kan sluta sig till att de, oberoende av huruvida det finns bevis för att den tillverkande exportören faktiskt har för avsikt att exportera dem, är avsedda – det vill säga ”anvisade” eller ”ämnade” – för export.

- 133 Såsom framgår av punkterna 136–142 i den överklagade domen är det precis så det förhåller sig i förevarande fall. Tribunalen prövade i nämnda punkter det precisa synsätt som kommissionen intog i den omtvistade förordningen och som föranledde den att från beräkningsunderlaget vid fastställandet av normalvärdet utesluta Yiehs försäljning i Taiwan till dess oberoende kund, motsvarande 120 000 ton av den berörda produkten.
- 134 Såsom tribunalen påpekade i punkt 136 i den överklagade domen hade kommissionen i den preliminära förordningen inledningsvis intagit ett ”försiktigt” synsätt som gick ut på att från beräkningsunderlaget utesluta Yiehs totala försäljning av den berörda produkten till vissa distributörer i Taiwan.
- 135 Såsom framgår av punkt 137 i den överklagade domen ersatte emellertid kommissionen därefter, såsom den angav i skäl 59 i den omtvistade förordningen, detta ”övergripande” tillvägagångssätt med ett tillvägagångssätt som innebar att den från det beräkningsunderlag som användes för att fastställa normalvärdet endast uteslöt den inhemska försäljning för vilken den förfogade över ”tillräckliga objektiva bevis för den faktiska exporten”. Av denna punkt 137 i den överklagade domen framgår det även av skäl 59 den omtvistade förordningen att ”subjektiva faktorer, såsom avsikt eller kunskap eller avsaknad därav, inte spelade någon roll för kommissionens objektiva bedömning, till skillnad från exportorienterade rabatter som bland annat räknades som relevant bevisning”.
- 136 Såsom tribunalen angav i punkterna 138 och 140 i den överklagade domen, med hänvisning till skäl 64 i den preliminära förordningen, framgår det av kommissionens undersökning att ett stort antal försäljningar, som enligt Yieh var inhemska, hade varit föremål för en exportrabatt som var avsedd att ge distributörerna ett incitament att exportera de berörda produkterna efter det att de hade bearbetats, en bearbetning som på sin höjd innebar minimala ingrepp utan att ändra den därav följande produkten så att den inte längre omfattades av definitionen av den berörda produkten.
- 137 I punkt 141 i den överklagade domen tillade tribunalen bland annat att det framgår av handlingarna i målet att rabatten exempelvis avsåg 40 procent av Yiehs försäljning till dess största kund i Taiwan i december 2013.
- 138 I punkt 142 i den överklagade domen underströk tribunalen dessutom att, såsom framgår av skäl 59 i den omtvistade förordningen, ”andra objektiva bevis för att försäljningsprodukter som rapporterats som inhemsk försäljning faktiskt exporterades” hade kunnat insamlas.
- 139 I synnerhet påpekade tribunalen i nämnda punkt 142 att undersökningen hade visat att Yiehs största kund i Taiwan ”endast hade sålt en försumbar del av den berörda produkten på hemmamarknaden”, av vilket, såsom generaladvokaten påpekade i punkt 68 i sitt förslag till avgörande, kan dras slutsatsen att denna kund huvudsakligen var verksam inom exportsektorn för den berörda produkten, vilket är en omständighet som Yieh rimligen inte kunde vara ovetande om.
- 140 Tribunalen fann i punkt 143 i den överklagade domen att Yieh inte hade visat att kommissionen hade gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning eller en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna genom att inte beakta Yiehs försäljning till dess oberoende kund vid fastställandet av normalvärdet på grund av att det fanns ”objektiva bevis för att nämnda försäljning i själva verket utgjorde exportförsäljning, särskilt när det fastställts att en del av försäljningen i fråga var föremål för ett system för exportrabatt, såsom det som tillämpats av

[Yieh], och försäljningsavtal följaktligen ingicks till priser som understeg priset på den berörda produkten, som var avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, med vetskap om att dessa priser uppmuntrade till export av den berörda produkten”.

- 141 Mot bakgrund av den tolkning av begreppet ”försäljning av den likadana produkten, som är avsedd för förbrukning på [exportlandets hemmamarknad]”, i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen, och som anges i punkt 129 i förevarande dom, konstaterar EU-domstolen att den omständigheten att en del av Yiehs inhemska försäljning varit föremål för ett system med exportrabatter utgör en objektiv omständighet kring denna försäljning som i synnerhet hänför sig till varornas pris, vilket visar att de varor som berördes av nämnda försäljning var avsedda för export och inte för förbrukning på hemmamarknaden.
- 142 Följaktligen borde Yieh, i enlighet med vad som framgår av punkt 130 i förevarande dom, rimligen ha varit medvetet om att den slutliga destinationen för den berörda produkten, vid tidpunkten för dessa försäljningar, med all sannolikhet var export och inte förbrukning på exportlandets hemmamarknad.
- 143 Mot bakgrund av punkterna 129 och 130 ovan följer det på samma sätt av den objektiva omständighet som anges i punkt 142 i den överklagade domen och som det erinrats om i punkt 139 i förevarande dom, nämligen att Yiehs största kund i Taiwan huvudsakligen var aktiv inom exportsektorn för den berörda produkten, att Yiehs försäljning till denna kund i regel avsåg produkter avsedda för export och inte för förbrukning på hemmamarknaden, och att Yieh vid tidpunkten för den berörda försäljningen rimligen borde ha känt till den slutliga destinationen för den berörda produkten, det vill säga, med all sannolikhet export.
- 144 Tribunalen gjorde sig följaktligen inte skyldig till en felaktig rättstillämpning när den i punkt 144 i den överklagade domen slog fast att ”kommissionen lagligen och utan att göra sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning [kunde] utesluta den aktuella försäljningen från fastställandet av normalvärdet med tillämpning av artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen”.
- 145 Mot bakgrund av det ovan anförda finner domstolen att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den tredje grunden. Överklagandet ska således ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 146 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.
- 147 Kommissionen och Eurofer har yrkat att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska klaganden förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens och Eurofers rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) **Överklagandet ogillas.**
- 2) **Yieh United Steel Corp. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.**

Underskrifter